

NAGOTOWAĆ SIĘ (51) *vb pf*

się (34), się (17).

Wszystkie samogłoski jasne.

inf nagotować się (9). ◇ *fut 1 sg* nagotuję się (1). ◇ *2 sg* nagotujesz się (1). ◇ *3 sg* nagotuje się (3). ◇ *1 pl* nagotujemy się (1). ◇ *praet 3 sg m* nagotował się (7). *f* nagotowała się (1). *n* nagotowało się (2). ◇ *2 pl m pers* -ście się nagotowali (1). ◇ *3 pl m pers* nagotowali się (5). ◇ *plusq 3 sg m* był się nagotował (1). ◇ *3 pl m pers* byli się nagotowali (3). ◇ *imp 1 pl* nagotujmy się (1). ◇ *2 pl* nagotujcie się (1). ◇ *con 2 sg m* byś się nagotował (1). ◇ *3 sg m* by się nagotował (2). *f* by się nagotowała (1). ◇ *3 pl m pers* by się nagotowali (5). ◇ *part praet act* nagotowawszy się (5).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. nagotować.

Przygotować się, być gotowym; zgromadzić się; adornari, apparari, comparare se, expedire se, instrui Mącz; parare se Calag; praeparari Vulg (51) : BierEz S2v; LibLeg 11/46; BibRadz Eccli 51/4; Aczkolwiek była thá wola Cefárfka/ áby náiechał Smálkáldyki/ tho iefth Ewángeliki/ pierwey niżby fie nágotowali/ ále też oni byli pogotowiu BielKron 226v, 106v, 296v, 398, 413v, 438v; Mącz 279d, 280a; HistRzym 105v; RejZwierc 9; Calag 440a; aby ci Panowie ktorzy nie przysięgali naitrosię nagotowały ActReg 9; OrzJan 106; On záfię fługá ktory wiedział wolą páná fwego/ á nie nágotował fię [et non praeparavit] áni vczynił wedle woli iego: wielce będzie karan. WujNT Luc 12/47, Act 21/15; SkarKaz 551b.

nagotować się do czego (2): Przeto trzebá Radnemu Pánu wiedzieć [...] wšytko o czym ma być rozmowá w Rádzie/ żeby się do rády y do rozmowy dobrze nágotował [ut ad consultandum dicendumque sit probe instructus], ModrzBaz 26v; LatHar 245.

nagotować się ku czemu (2): Accusationem vel actionem vel litem instruere, S przywileymi/ s listi y s fwiádkámi fie ku fprawie fadowney nágotowác. Mącz 423a, 294c.

nagotować się przeciw komu (1): Kroi kazał fie wšytkim przeciw iemu [Spytkowi] nágotowác/ á on też był gotow BielKron 388.

nagotować się na kogo, na co (12): MurzNT 21; BielKron 157v; Mącz 104e; mali czo mowić/ áby fie domá ná tho nágotował GórnDworz N4; HistRzym 58v; BielSat Hv; BielSpr 59; PaprUp Ev; SkarŻyw 459; w czym był Król Władysław obładził/ że fie był ná Turká puścił/ nań fie dobrze nie nágotowawfzy OrzJan 120; WujNT [813]; SkarKaz 314a.

nagotować się z kim, z czym (5): przedfye v Sądu vkaże niewinność fwoię przyfyeęgá albo innemi dowody s ktoremi fye był nágotował. GroicPorz ov; BielKron 67; Mącz 423a; RejAp 71v; A náfzy [...] nágotowawfzy fię z Miefzczány zbroyno/ infzym kazáli przed Miáftem ftać StryjKron 637.

cum inf (4): Nágothował fie Skánderebeg fnim podkać BielKron 253; Mącz 138e; KochBr 153; KmitaSpit B3v.

Ze zdaniem celowym [aby] (2): BielKron 67; A siedm ániólow máiących siedm trąb/ nágotowáli fię áby trąbili WujNT Apoc 8/6.

Zwroty: »nagotować się w, na drogę« [szyk zmienny] (2:1): KrowObr 186; Mącz 104e; w drogę fie nágotuymy. Poydziem zá raz do Apteki. MWilkHist C2v.

»wczas się nagotować« (2): *SarnStat* 1294; kiedy fię dobrze á wczas nágotuiemy: tedy znácznie zá pomocą Bożą oyczyznie flúżymy. *VotSzl* C3v.

Szereg: »nie nágotować się a nie sprawić się« (1): ielli fię nie nágotuielz á nie spráwifz fię tu w tym nędznym żywocie twoim/ iż cie fropa liczbá á pewna/ á okrutna pomftá nie minie. *RejPos* 193.

Synonimy: narzúdzić się, sprawić się.

Formacje współrdzenne cf GOTOWAĆ SIĘ.